

కొత్త పద్ధతులు

అందరి గానంల కృష్ణం

హీరోయిన్ మరణం
 పడినా బోయి
 మానగారిలో తప్పులు
 తిన్నంత వనమి ఎలాగో
 అమె పరివరణం నంది
 దిండుకున్నాడు ఒక
 క్షణం.
 వాళ్ళది పేరింగ్ కంపెనీ

వెట్టి హీరోయిన్
 స్వేచ్ఛాంపించాడు మరొక
 క్షణం.

ఇలాగే ఎన్నో రకా
 క్షణాల అమ్మాయిలూ,
 అమ్మాయిలూ ఒకళ్ళలో
 ఒకళ్ళు 'ప్రేండ్స్ డా
 చేసుకున్నారు. అయితే...

అనంద్ అనే బడి
 టంటే, వాళ్ళందరికీకైక
 క్షణాలనెవ్వడొకడున్నాడు
 కాబట్టి, వాళ్ళ స్వేచ్ఛాం
 పరివరణం చెంది, ప్రేమ
 లాకా వచ్చే వరిస్తే తుళ్ళి
 కల్పించి చివరికి హీరో
 డేత హీరోయిన్ కి ముడి
 వెయ్యించేస్తాడూ, మరి..
 తన వరిస్తే తి? తన ప్రేమ
 చివరయిందో అటువంటి
 క్షణంకూ లాంటివారు
 లేదేమో అన్నవాళ్ళకొంది
 అనంద్ కి. దాంతో ఆలో
 చించటం ప్రారంభం
 వారు... ఇంకా ఆలోచిస్తూ

భాస్ నలహా విని కొత్తపద్ధతి ప్రకారం గుమ్మంలో అడుగు పెట్టాడు ఆనంద్. అది బెడిసికొట్టింది. అరడజనుమంది అమ్మాయిలూ ఇప్టంపచ్చినట్లు వాగేశారు.

అందుకే 'ఏంరా ఆనంద్... చూడు... ఆ అమ్మాయిలెంత బావుందో...' అని భాస్ అంటే 'చచ్చినా చూడను... అమ్మాయిలవైపు చూడటం మానేసి రెండునెలలైందిగా' అని చెంపలు వేసుకున్నాడు ఆనంద్.

అయినా 'సీతలగా ఆ స్వరాజ్యలక్ష్మీనే పెళ్ళాడా లను కుంటే నే నున్నానుగా... మీ నాన్నకు రికమెండ్ చేయతానికి. ఊరుకో' అంటాడు భాస్. ఎలా నమ్మర ?

బ్బాదు....! ఎం దుకంటారేమో, ఆనంద్ అనే ఒక అయిదడుగుల ఎమిమి రంగుల అబ్బాయికి, ఓ అయిదడుగుల వాలగంగులాల రెండు అడల అమ్మాయిమీద మనసైంది

అంటే! మూడు రోజులు ఏకధాటిగా భోజనం మానేసి, జాబ్బు రోపేసుకుని సిగరెట్లు కాల్చేశాడు!! 'ఏసినిమాలో బడియా అనునరించి ఆ అమ్మాయితో 'సెండ్స్' చేద్దామా అనే ఆలోచనలో పడ్డాడు.

'వ్వో ఏ బడియా కూడా బాగాలేదు... ఏసి మాలో గమక ఏ అమ్మాయి వెనకన్నా వడితే ఆ అమ్మాయి అంటే సీరోయిన్, 'ఓహో, మన వెనకాల పడినవాడు ఫలాఫాగా, మనం ఏసిమాలో ఏక్ట్ చేస్తామింకా, వాళ్ళు అవే తెయ్యాలని డైరెక్టర్ చెప్పాడు గదా'... అనుకుని ముందు కోపం నటించి, తర్వాత అవే చేసేస్తుంది. కానీ... మరి మన రాజమండ్రినైదు అమ్మాయిలో....? ఏసిమాలో లాగా ఆలా వెనకాల పడితే, "ఏ... సిగ్గులేదా...?" అని, 'ఫీ' కొద్దారు. ఇంక మరి మనమే తెయ్యాలి చెప్పింది?

అందుకని ఆనంద్ తన మిత్రబృందాస్థుల తన నమానేకవరిచాడు దానసాయిపేట గాంధీ హిల్స్లో.

మిత్రబృందంలో ఏకధాటిగా అదివారం ప్రొద్దుటి రేడియోలా మాట్లాడే వాళ్ళల్లో మొదటి స్థానం వహించేటందుకు సరిగ్గా సరిపోయేవాడు భాస్. 'పేరుకి సాయిబ్బేగాని ఉర్దూ అంటే అర్థం తెలియని వల్లీ అమాములుడు.

రెండోవదంటారా... పేరు నరసింహం. 'సింహం' అంటా రందరూ.

మూడవవాడు శర్మ. పాడుగు అరడుగుల చిల్ల రుంటుండేమో! స్వంతపూరు బాదంపూడి. అందు కని ఆయన బిరుదు 'మేడికే బాదంపూడి.' అవసర మొస్తే తప్ప అతిగా మాట్లాడడు.

ఇక చిట్టచివరివాడు ప్రణాళికం. అమ్మాయిల ఎండ్రనులూ, ఇళ్ళ పాత, క్రొత్త నెంబర్లు ఒకటో ఏక్టం మాదిరి గడగడా అప్పజెప్పేవాళ్ళల్లో మొట్ట

మొదటివాడు. అసలే తెలుగు మెయిన్ కుర్రా రేమో, అమ్మాయిల్ని చూసేసరికి ఆశుకవిత్యం మొదలెట్టాడు సాధారణంగా!

ఆనంద్ వ్యక్తిగత కుటుంబ విషయాం లారా. వాళ్ళమ్మకి, వాళ్ళకి మొదటి కొడుకూ చివరి కొడుకూ కూడా ఆనంద్! అర్థిక పరిస్థితి అంటారా- ఓ సాతిక మండికేస్తే గా అమ్మాయిలవేత సరికొత్త దూసాయి నోట్లమీద సంతకాలు పెట్టించి ఆట్టె పెట్టగల రావతుంది. అందుకే మిత్రబృంద మంతా ఆనంద్ మాటలు ఎదురు చెప్పరంటానికి ఇవే కారణాలు అనుకుంటుం పారబాటుగాడు.

'ఏంరా అనందూ... అలా నీరందిచిపోయానే...' మొదలుపెట్టేడు భాస్.

'ఏముంది కనబడ్డ ప్రతి రెండుజళ్ళమ్మాయి వాడి పేవరెట్టే అయి! ఇంతకే ఇప్పుడెవరిమీదికి పోయిందిరా దృష్టి?' అడిగాడు సింహం.

'ఊ... చెప్పరా... ముచ్చి పెద్ద మొహాలంటా...!' పొగడిస్తూ అన్నాడు ప్రణాళికం.

'అదేరా... అక్కడికి' అనేడు ఆనంద్.

'ఏ అక్కడిరా... పుట్టి అక్కడి?' అడిగేడు భాస్.

'కాదురా... అ... రాజులక్కడికి'...

'అంతేవా ఇంకా ఏమైనా ఉందా పేరుకి ముందు?' అత్యతగా అడిగాడు సింహం.

'ఇంకా కాస్తుందిరా...'

'ఏంటి... ఊ, చెప్పరా...!' తొందర చేశాడు సింహం.

'ఒక్కక్కరం మాత్రమే... న్న!' ఆనంద్ అనే వరికి ఉలిక్కిపడ్డాడు సింహం.

'చంపేశావోరా వేదం... ఇన్నాళ్ళూ భాస్ గాడికి ఆ అమ్మాయి గురించే చెప్పాల్సి... నీ దృష్టి ఆ అమ్మాయిపై నే వెళ్ళిందా... చచ్చే! ఇక నీకు నేను రైవల్ అన్నటు నాకే ముప్పు! నరే... ఏంచేస్తాం... రైవల్ క్షయం చేసేస్తే నీకు' పాలాకుడై నవాదిలా అన్నాడు సింహం విస్మయాతో.

'ఊ! నరేలే... అదలావుంది అనలు విషయాని కొద్దాం... హలో యుగ్! 'సెండ్స్' మనందరి సరి

స్థితి ఇప్పుడొకేలాగుంది....అందరం కూడా మన మన ఫేవరేట్స్ తో వరిచయం సంపాదించుకునే ప్రయత్నంలో ఉన్నాం....అందుకు మనకు అవకాశాలు ఎక్కడా కలగలేదు....కనుక మనమీ విషయం పై బాగా ఆలోచించి, అవలు అమ్మాయిలవల్ల మనం ఎలా ప్రవర్తించాలి?...మనం బాళ్ళవేళ ఎలా ఆకర్షించబడాలి?...అన్న సమస్యలమీద మన మన అభిప్రాయాల్ని వెలిబుచ్చుదాం....వాటిలో అన్నిటికంటే మంచి అభిప్రాయాల్ని అనుసరించటం ద్వారా మన మన అదృష్టాల్ని తెలుసుకుందాం....ఏమంటారు?' అన్నాడు ఖాన్ అన్న తెలుగు ఉపన్యాస ఖోరణిలో.

'మనం అమ్మాయిల "పేవరిటిజం" పొందాలంటే మొట్టమొదట బాళ్ళు ఏదీసించటం మానేయాలి. మరి బోల్దిగా మానేకాకుంటే, బాళ్ళకి మనమంటే ఎవరో అవలు తెలియజేసేవచ్చు.... అందుకని తమాషిగా మన వరువు పోకుండా, నల్లకీకీ విరుద్ధం కాకుండా బాళ్ళకి నవ్వుచేస్తున్న మాట్లాడాలి....ఉదాహరణకి చూడండి! మొన్నపారి మనసంపాగాడు ఓడజనుమంది అమ్మాయిలమందు టెగ్ "పైక"య్యిపోయేడు...." అన్నాడు ఖాన్.

"ఏమిటో అ పైకయ్యటం?" కొంచెం ఉత్సాహంగా అడిగాడు ప్రభాకరం.

'చూడు ఓ పొలుంది. ఇప్పుడముందా? ఆ వరుసలోనే మన సంపా అమ్మాయిల వెనకాల వదుస్తూ, పాడేసిరికి ఆ చుట్టు ప్రక్కలున్న డజను మందమ్మాయిలూ....అబ్బబ్బ అమాంతం వెనక్కి తిరిగేసి....విరగబడి పొట్టవెక్కలయ్యేట్లు వచ్చే కనుకో....'

'బాగుంది....కానీ, అవలు వంగలేమిటో చెప్పు!' అన్నాడు సింహం తను "పైక"వ్వటం గురించి జనం చెప్పుకుంటుంటే ఇంకా "పైక"య్యిపోతూ.

'ఆ తర్వాత, ఈ పనులు అంటే రోడ్డు కాయలు జడలు తాగుటం, వెనకాల్పించి రాళ్ళు వోర్చించటం వేళ్ళు పెట్టి పింజటం మానేయాలన్నమాట.

'ఒరేయేలేయే....అలవంచలు ఇళ్ళకోచ్చే వేళ, అమ్మాయిలు బాటావేళ్ళవేళ, అమ్మాయిలు రోడ్డు బానేవేళా ఒక్కటే వచ్చారు....అందుకని మరి రోడ్డు కాయలు మానేస్తే ఎలా?....' అని అడిగాడు సింహం.

'అయితే మనవ్వే వదిలేయి మాతోంచి ఏదీ పోయి ఒక్కడినే రోడ్డున గేదెలా కాసుకో...వెధవా.. తీవ్రపాతే వచ్చేదేకో వివక మధ్యలో ఏమిట్రా ఏ బొద్దం?...ఏం, పేర్లు అంటే పెట్టకూడదన్నాను గదా....అలా అని బోల్దిగా మానేయకూడదు. ఏ సినిమాతార పేరో తగిలించకూడదు. అయితే ఏం చెయ్యాలి అంటారు, ఓనలానా 'సూర్యకాంతం' అనే అమ్మాయి ఉండవలసింది, ఆ అమ్మాయి మంచి ఎర్రగా, మృతగా అందంగా ఉంటుందనుకోండి, అప్పుడా అమ్మాయిపేరుని కొంచెం తేలిస్తే మోడల్ లో మార్చేయాలి. ఎలాగంటే 'సూర్యకాంతం'లో మొదటి మూడళ్ళలాలు కలిసేట్లు 'సురే' అని ఆ అమ్మాయిని పిలిచేమంటే.... పొన్నంటు జిప్సోయి, ఇంటికేళ్ళిగాకా ఓ అర సంవదానా మకల్లే తల్లివుంటుంది...! ఖాన్ అనే

కౌతూహల

నరికి శర్మ అందుకున్నాడు. 'సైన్, వెరీ సైన్.... కానీ, గురూ! మరి బోల్దిగా పాపాయమ్మా, సుబ్బాయమ్మా అంటే పేర్లుంటే...?'

'వ్వు! దానికి మనమేం చేస్తాం....ఏదో మన ప్రభాకరంగాడికి 'సుబ్బాయమ్మ' అనే అమ్మాయంటే ఇష్టమయితే!'

ఇంకా ఏదో అంటున్న ఖాన్ ని ఆపుతూ ప్రభాకరం, 'పోస్టేరా....దైవహాయం, ఓడై వాకిర్వాదం, లాంటిపేర్లకంటే సుబ్బాయమ్మ పేరు వెయ్యిరెట్లు బేషగా వుంది!...అన్నాడు పూర్వం ఖాన్ ఓ క్లిప్షియన్ అమ్మాయి వెనకాల వడటం దృష్టిలో పెట్టుకొని.

'వ్వు. ఏమిటిరా మనలో మనం ఇలా ఒక్కొక్కరి ఒక్కొక్క బయట పెట్టుకోవటంలేవు అవలు ప్రయో

“ఏమోయ్ పోస్టు మన్, ఈ వీధిలో రాజగోపాల్ అనే ఆయనకు ఏమైనా మని ఆర్డరు వచ్చిందా?”

“ఆ-వచ్చిందండీ. 50 రూపాయలు. మీరేనా ఆరాజగోపాల్?”

“అబ్బే, మాపక్కంటాయనలే. ఆయన నాకు బాకీ ఉన్నాడు. నీవెనకాలేవచ్చి వసూలుచేసుకుందామని అడిగాడు.”

—డి. శోభిత్యరం (కలకత్తా)

జనమేమీ కన్నడటం లేదు....' మళ్ళీ అలోచిస్తూనే అన్నాడు అనంద్.

'అయితే ఇదిగోరా....ఏనంది....మనమెవర్నయినా ఓ అందమైన అమ్మాయిని ప్రేమించామనుకోండి. ఆ అమ్మాయిలో మాట్లాడదామనుకుంటున్నామనుకోండి, అప్పుడు పూర్తికే రోజినం, చదువూ మానేసి సీగరెట్లు, కాలుస్తూ కూర్చోకూడదు. అలాగని అమ్మాయింటి చుట్టూ వడవడే తిరుమా కూడదు. అయితే ఏం చెయ్యాలి అంటారు, ఆ అమ్మాయింటికి వెళ్ళిపోవాలి...నేరుగా రోవరికెళ్ళి పోవాలి సుమా....'

కొంచెం అసీక ఖాన్ ని పూర్తిగా ఆపుతేసి, 'అమ్మ బాలోయో! మనకీ అవబోయే మావగారు బాణాకర తిప్పుతూ వస్తారా....' అనుమానం పెరిచున్నాడు ప్రభాకరం.

'కుప్పుడుకో! వాటిలో చెప్పండి ఏక కుప్పుడు

అలా 'నేకు'వేస్తావేమిటిరా....' అన్నాడు సింహం 'కెనా....పూర్తిగా చెప్పేదంతలా విని నీడవుట్టే అడుగు....ఏం....' అని మళ్ళీ ప్రారంభించేడు ఖాన్.

'నరే, అమ్మాయి యింటిలోని కెళ్ళేమండి! ఇప్పుడు మనం వెళ్ళిన నమయాన్నిబట్టి నడుమ కోవాలి. అవేమిటంటారేమో 'కేన్' ఒకటి వెళ్ళగానే ఆ అమ్మాయి యింటి గేటుకిగిరి 'కుక్క ఉన్నది జాగ్రత్త' అన్న బోర్డు ఉందో లేదో చూచుకోవాలి. కొంచెం దీసి కుక్క ఉండి కూడా బోర్డు లేకపోతే....తీరా రోపలి కెళ్ళేమంటే నాన రభసా జరుగుతుంది. ఆ నంగలి తెల్లుకదూ....నరే, ఇక 'కేన్' రెండు: వెళ్ళగానే ఆ అమ్మాయి నాన్న గారుగిరి బయటకు వచ్చేరనుకోండి. గణగబా వెనకొచ్చేయనూ కూడదు, గడగడా వణికిపోనూ కూడదు....దైర్యంగా నుంచుని, 'ఏమండీ, ఇక్కడ (నలానా) లామారావుగారి ఇల్లెక్కడండి?' అనడిగేయాలి. ఆయన "పాపం, కుర్రాడు! పూరికి క్రొత్తగామోసు!" అనుకుని కొంచెం అలోచించి, "అబ్బే! ఇక్కడటువంటి వారెవరూ తేరనుకుంటావబ్బాయో!"

అంటారు. దీపం ఆయనకేం తెలుసును అవలు నంగలి! అప్పుడు 'పొన్నెండ్' అనేసి అమాయకంగా అటూ యిటూ చూస్తూ అక్కడినుంచి వచ్చేయాలి. ఇక కేన్—(తీ: వెళ్ళగానే అమ్మాయి అమ్మగారే వచ్చేరనుకోండి. అప్పుడు "ఏమండీ..నలానా పాపారావుగారిల్ల ఇదే కదాండీ?" అనడగాలి. అవిడ "కాదు నాయనా, అన్నెకీపోయి వాకబు చెయ్యే" అంటుండా, వెల్లిన చుమాలేసుకుని వచ్చేయాలి. ఇప్పుడు నాలగవది చాలా ఇంపార్టెంటు, అదేమిటంటే, ఒకవేళ మనం ఇంటిదగ్గరబయలు దేరినప్పటి శకునం చెడ్డదై, అమ్మాయింటి వెళ్ళగానే వాల్చింట్ల వచ్చురబ్బే భీనున్నే బయటి కొచ్చాడనుకోండి, వెంటనే కాలికి బుద్ధిచెప్పి ఓవారం రోజుందాకా ఆ ఇంటి చుట్టు ప్రక్కలకి వెళ్ళటం మానేయాలి....లేదా చాలా ప్రమాదం.'

'ఒరేయే...ఇంతకీ వెళ్ళగానే అదృష్టంకొద్దీ అమ్మాయెగిరి వస్తారా....' ఇందాటి ఖాన్ మాటకీ నవ్వున నవ్వును ఆపుజేసుకుంటూ అడిగాడు అనంద్.

'నామో! ఇంకేం, అలాగయితే ఆ అమ్మాయి నిమ్మ 'అవ్వా'దేసిందన్నమాటే....జాగ్రత్తగా నాల్గయిదు పళ్ళకంటే ఎక్కువ కన్నడనియకుండా ఓచిరు నవ్వు నవ్వి, 'ఏమండీ....మీ ఇంట్లోను నానేడీల్నే ల్లొపునకం ఓసారిస్తారా....' అని ఇంట్లో అడిగేయాలి. పునకంగాని ఇచ్చిండా, ఇక వాడి రోట్టేవేలితో వడిందన్నమాటే.'

'ఒరేయే వాకో చిన్న అనుమానం వచ్చిందిరా, ఎన్ని కలుర్లు చెప్పినా తీరా అమ్మాయిల ఇళ్ళ దగ్గర కెళ్ళేసరికి కాళ్ళు వణికిపోయి, గుండె అగి పోయేటంత పని జరుగుతుంది....తప్పుదు....అందుకని, ఇంటికెళ్ళకంటే ముందు అనలా అమ్మాయి దృష్టిలో మన మెటువంటివాళ్ళం, మన మనలు ఇంటికి వెళితే మాట్లాడుతుండా, అవలు మనల్ని ఓ మాస్తానా చూస్తుండా లేదా అన్న నంగలి తెల్లుకోవటం అనుసరిం....' నందేపోయి వెలిబుక్కుతూ అడిగాడు ప్రభాకరం.

'అయితే నువ్వేమీ చెయరా....ని అరవై ఒకటవ సంవత్సరం మోడలు సైకిల్ లేదూ, ఏ అరవై వకటి అంటావేమో (వద్దే నిమిదివందల అరవై వకటి) దానికో స్పెషల్ మోడల్ బెట్' వెయ్యంను, ఆ ఇంటివేపు వెళ్ళినప్పుడల్లా దాన్ని వాయింఛు... ఆ 'బెట్' విన్నప్పుడల్లా ఒకవేళ ఆ అమ్మాయిగాని తోవల్లించి బయటకువస్తుందనుకో... ఇంకేం...నువ్వం టే ఇవ్వ మేనన్నమాట.... ఇర్మంజాలక బయటఉండేదల్లా తలుపులు తపీమనివేసి లోపలికిపోయిందనుకో.... అంటే అర్థం?'

'ఫీకాట్టికొట్టమాల!' తక్కిమని పూర్తిచేశాడు సింహం.

'సరే అప్పీ బాగానే పున్నాయ్ కురి... ఎప్పుటినుంచీ ప్రారంభించటం?' అడిగాడు ఆనంద్.

'కంగారేమిట్రా...నేను మాత్రం మీకు సలహా తిచ్చానుగాని, చచ్చినా ఆ మ్యాయి లిం టి కి వెళ్ళనా....' ఖాన్ అన్నాడు.

'నేనూ అంతేరోయ్—మనవన్నీ చెప్పే రకాలే.... తీరా చెయ్యమంటే. అబ్బే' తన అద్దెయ్యి కూడా వ్యక్తపరిచాడు సింహం.

'నిజమేరా...మనకి ఆపాటిదైర్యం లేదు. అందుకని మనమెవ్వరం వెళ్ళుదుగాని ఆనంద్ని ఆ అమ్మాయి ఇంటికి పంపుదాం... ఊరే ఒకవేళ 'సెక్యూర్' అయితే తర్వాత మనం తంటాలు వడదాం...వి? ప్రభాకరం సూచించాడు..

'ఏంటా ఆనంద్, ఏమంటావ్?' అడిగాడు శర్మ. 'వాడు అంటానికేమంది?....రెడీ అంటాడు' అన్నాడు సింహం.

'అయినా కొంచెం భయం వేస్తుందిరా'...నని గాడు ఆనంద్.

'నాచా. ఆడపిల్ల యింటికి వెళ్ళటానికే భయ వడేవాడివి, రేపిద్దుట అత్తారింటికెలా వెడతావురా?... ఏమై నాసరే...నువ్వు వెళ్ళితిరాల్సిందే.... లేదా ఇంక ఈ ప్రేమా గీమా కట్టిపెట్టేయ్యాలి... ఏదో ఒకటి తేల్చేసుకో! ఏమంటావ్?' ఆనంద్ని ఉత్సాహపరుస్తూ అన్నాడు ఖాన్.

'వ్వే! కానీ....'

'అబ్బేబ్బే... ఇంకవేమీ కుదరవ్, చెప్పు, ఎప్పుడెలానంటావ్? మన శర్మగూడివేత ముహూర్తం పెట్టిస్తా....' శర్మవైపు చూస్తూ అన్నాడు ఖాన్.

'అదిరా, ఎల్లండి అదివారంకదూ....సరిగ్గా ఎల్లండి సాయంత్రం అయిదుగుంటల మూడు నిమిషాల ఏడు సెకన్లకి ఆనందు, ఆ అమ్మాయి గృహప్రవేశం చెయ్యాలి...అంతే!' అన్నాడు శర్మ పెద్ద జ్యోతిషుడిలా.

'రైల్, అంతేరా.... ఇంక దీనికేం వెనుకంజ వెయ్యకూడదు...ఎల్లండితో ఏదో ఒకటి తేలి పోవాలి....' సరేనా....ఇక లేవండి...ఇచ్చికి పోదాం.. అంటూ లేచాడు ఖాన్.

టాలాలు చెప్పకొని తమ తమ ఇళ్ళవైపు బయల్దేరారు మిత్రబృందంలోని మిత్రులు.

అదివారంనాడు .... అనుకున్న ప్రకారం సాయంత్రం నాలుగున్నరకల్లా మిత్ర

బృందమంతా గాంధీవీర్యు ట్యూక కలనుకుని 'ప్రకాశ్ నగర్' వైపు బయల్దేరింది...

'ఒరేయ్ ఆనందూ... ఇంటి దగ్గర బయల్దేరి నప్పుడెవరెండావారా?' అడిగాడు శర్మ.

'అవేం జ్ఞాపకం లేవురా...మాత్రం భయం భయంగా గడిచిపోయింది....ఈ సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చేసరికి...'

'వినీ....నే చెప్పినట్లు ఆంజనేయస్వామిని తల్చుకోలేకపోయావా....' అన్నాడు ఖాన్.

ఇలా అనేక రకాలుగా మాట్లాడుకుంటూ 'స్వరాజ్యలక్ష్మి' వాళ్ళ ఇంటిదగ్గర ఆగారు...ఆనంద్ని గృహప్రవేశం చేయించటానికీ.

'ఒరేయ్ ఆనందూ..ఇంకేమీ భయపడకురా.... వెళ్ళు....వెళ్ళిపి దైర్యంగా నీలిచేయ్....మన సలహా జ్ఞాపకమున్నదిగదూ....జాగ్రత్త మరి'....విన్ యూ గుడ్ లక్'.... ప్రోత్సాహించి పంపేడు ఆనంద్ని ఖాన్.

అడగులో అడుగు వేసుకుంటూ, తోవలే కొంచెం వణికిపోతూ, లేని దైర్యం తెచ్చుకుని ఆనంద్, స్వరాజ్యలక్ష్మి ఇంటి దగ్గరికి వెళ్ళాడు. గుండె దడదడలాడుతుంది.. 'తీర్దామా, వద్దా' అనుకుంటూ, 'కుక్కఉన్నది జాగ్రత్త' తోర్చుకోసం చూశాడు... 'అబ్బే, ఎక్కడ లేదు....సగం అరికేం' అనుకుంటూ గేటుతీసి లోపలి వెళ్ళాడు.

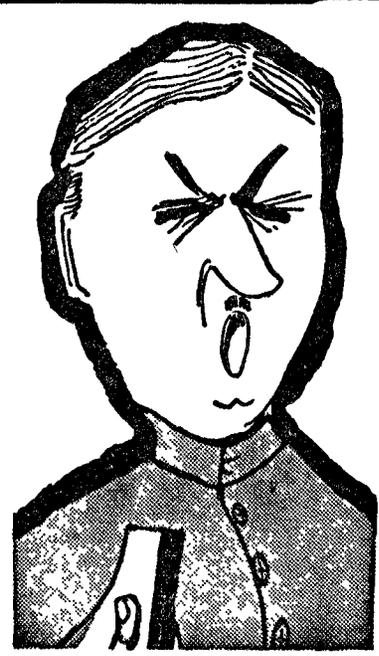
గ్రౌండ్లో ప్రక్కగా గోడవారని ఓమూలకి ఒక పాత వల్లకారూ, టైర్ల వగైరా....మధ్యన పోర్టికో.... పూలకుండీలు...ఇవన్నీ దాటుకుంటూ వరండా దాకావచ్చి ఓనిమిషం ఆగాడు....వణుకు....దడ ఎదురుగా కాలింగ్ బెట్ స్వీచ్....మెల్లగా నోక్కాడో లేదో 'భోభో' మన్న అరుపు వివవడటం, 'ఏయ్ సీజర్....' అని అరుస్తూ ఓ చిన్న కుర్రాడు బయటకు రావటం ఒక్కసారిగా జరిగిపోయినయే... ఉలిక్కిపడిన ఆనంద్ తమాయింతుకున్నాడు...

'ఎవరు కావాలండీ....' అమాయకంగా అడిగాడు కుర్రాడు. ఆనంద్ బుర్ర వని చేయటం మానేసింది.... ఓనిమిషం వరకూ. 'అరే...మన చర్చలలో అమ్మాయి తమ్ముడులాంటివాడోస్తే ఏం చెయ్యాలో ఆలోచించలేదే...' అని లోవలే అన, కున్నాడు... 'మరి...మరి' అంటూ నసిగేడు. 'అరే' కుర్రాడేగదా...దబాయించేద్దాం, అంతగా అవసరమొస్తే....' అనుకుని మనస్సుని స్థిమితం చేసుకుని ఏదో అందామనుకునేంతలో మళ్ళీ ఆ కుర్రాడే అడిగేడు.... 'ఎవరు కావాలండీ?' అని.

'మీ అక్కయ్య! అనేద్దామనుకుని మళ్ళీ భయపడిపోయి.... ఈ యింటిలో కాలేజీలో చదువుతున్న వాల్లేవరైనా ఉన్నారా అబ్బాయ్?' ఒక్క క్షణంతో తట్టిన ఊహకు తమ తనే అభి నందించుకుంటూ అడిగేడు ఆనంద్.

'మా అక్కయ్యవూళ్ళూ ఉన్నారండీ...కానీ వాళ్ళందరూ నీనిమా కెళ్ళిపోయారండీ....నేనూ మాబామ్మ ఉన్నాం ఇంట్లో...' నీవంటి కుర్రాడికేం తెలుసు అనటం సంగతి! అమాయకంగా జవాబిచ్చేడు.

'సరే అయితే ఓ పని చేస్తావా అబ్బాయ్?....'

ఈ వర్తక ప్రముఖుడు
మూలవ్యాధితో
 మిక్కిలి బాధపడి
 కోపముతో
 దుఃఖించుచుండెను.
హెడంజా
 ఆయునకు
 పూర్తినివారణ
 నొసగెను

ప్రపంచఖ్యాతి పొందిన జర్మన్ మూలసంక నివారణ

హెడంజా మూలసంకను, నెత్తుక వదుటను, చర్మపు వగుళ్లకు వెంటనే దిరమైన నివారణ కలిగించును. నొప్పి దురదలను దోగడ్లనులనును సులభంగా తొలగిస్తూ వేయను.

హెడంజాలో తిమ్మిరెక్కనుట్లు దీయగల మందు లేని లేవు. మరియూ వస్త్రములను ఇర్రాలుచేయదు.

ఆ... అన్నట్టు నీ పేరేమిటన్నా...?

“నాపేరాండీ ..నా అన్నలు పేర్లు వీర వెంకట జగన్నాధారావు మా అమ్మావాళ్ళ నన్ను ముద్దుకి ‘గాంధీ’ అని పిలుస్తారండీ....”

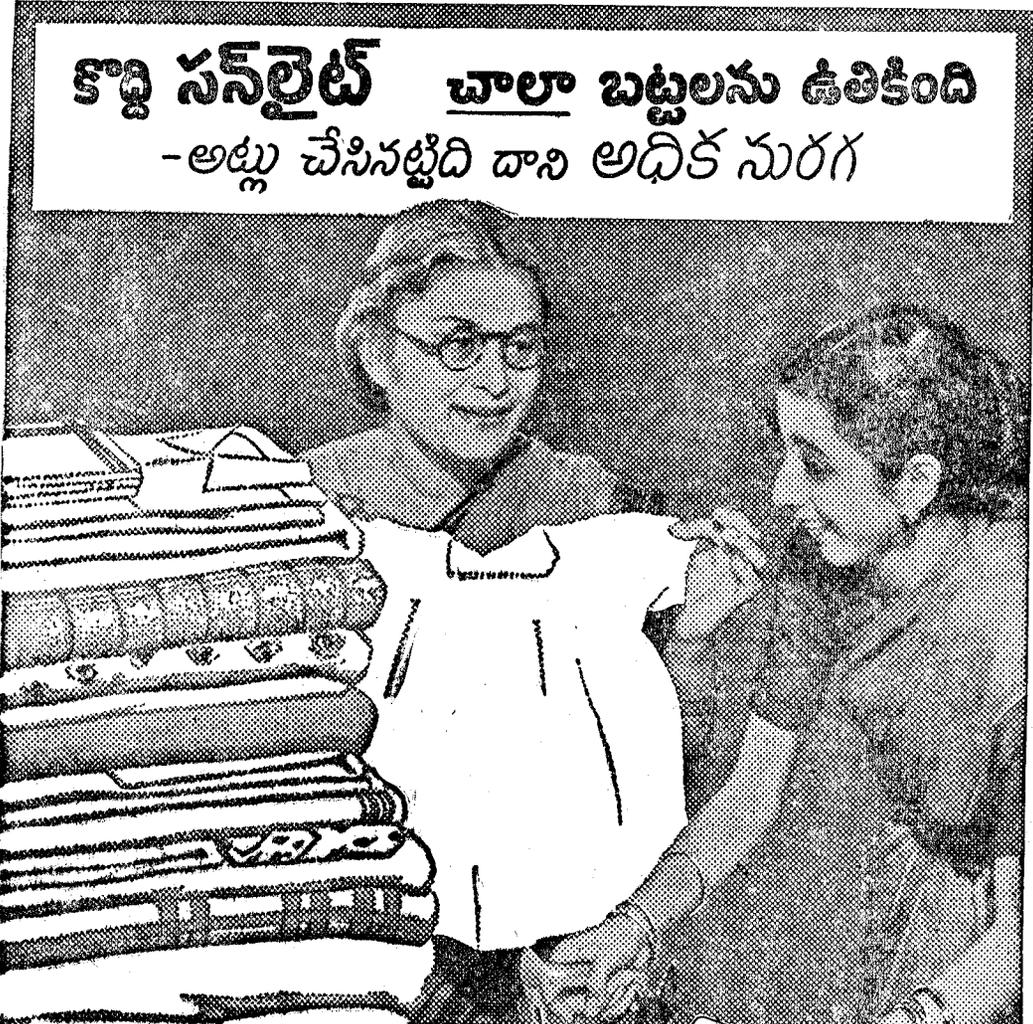
‘కొంపదీపి అనలు గాంధీగారి గుణాలే వీడితో కూడా ఉన్నాయనుట’ అని మనసులోనే అనుకుని, ‘అయితే ఇదిగో గాంధీ మహాత్ముడూ,.... ఓపని

కొత్త పద్ధతి

చేసిపెద్దావా....?’ అడిగాడు ఆనంద్ కుర్రాడేగదా అనే ధైర్యంతో. ‘గాంధీ మహాత్ముడూ!’... అప్పుండుకు కొంచెం

కొనమొచ్చిందిలావుందా అబ్బాయికి....“మీరలా వీరి పే నే ననలేవని చెయ్యను .” అన్నాడు బుంగ మూతి పెట్టి

‘నరేలే ఇంకనలలా పిలవనుగా అయితేమాడు వీరవెంకట జగన్నాధారావు! ఓకాగతం కలం ఇస్తావా?’ వెంటనే ప్రక్కగదిలోంచి తీసుకువచ్చి ఇచ్చాడు.

కొత్త సన్లైట్ బాలా బట్టలను ఉతికింది - అట్లు చేసినట్టిది దాని అధిక నురగ

సాయనమ్మ మెచ్చుకొంటున్నది: అనేక కవలకు లా అనుభవంగా రాజువమ్మ కన్లైట్ బబ్బుతో ఉక్కి ఉతికిన బట్టలను చూచి చిరువ్యక్తి మెచ్చుకొంటున్నది. పద్దతి. ఉత్పత్తి, కువ్వాళ్ల ఈ బట్టలన్నిటిని తెంగాన కాంతిగాను, ఉతుకులకు ఉక్కిరి కొత్త కన్లైట్ బబ్బును. కన్లైట్ యొక్క కన్లైట్ బబ్బును నురగ లా బట్టలను బాదకుండానే ఎంతో బాగుగా ఉతుకును. మీ కుటుంబ కుందరి బట్టలను ఉతుకులకు కన్లైట్ బబ్బును వాడండి.

‘సన్లైట్ బబ్బు బట్టలను తెల్లగాను కాంతిగాను ఉతుకును

8268-X5211

హిందూస్తాన్ లిమిటెడ్ బెన్ గురూర్ వారి ఉత్పత్తి

అనంద్ గబగబా రాసేడు కాగితాన్ని గోడకాన్పి—
 “డియర్ ఫ్రెండ్ మీ ఇంక్విర్ నాన్ డి టైల్డ్
 టెక్స్టుకోసం మీ ఇంటికి వచ్చాను. కానీ,
 లేకపోవటంపల్ల ఈ కాగితం మీ తమ్ముడి ద్వారా
 వీ కంఠజేస్తున్నాను వేరుగా భావించరని తలు
 సాను. రేపు ఇదే సమయానికి ఆ పుస్తకంకోసం
 వస్తాను... తప్పక ఇస్తారని ఆశిస్తున్నాను... ఇట్లు
 మీ స్నేహితుడు—అనంద్”

‘ఇదిగో చూడు గాంధీ.. ఈ చీటిని మీ అక్కయ్య
 కిచ్చేయి ఏం....’ మెల్లగా అన్నాడు.

‘సరేనండీ... ఇంతకీ మీ రెవరూ?’ అడిగాడు
 కుర్రాడు

‘అందులో అన్నీ రాసేస్తే తప్పకుండా ఇచ్చేయి...
 టాటా.’ అంటూ ‘టకీటకీ’ మని నడుచు

కుంటూ బయటకొచ్చేకొడు అనంద్, ఎవరెవ్వు
 ఎక్కిన టెన్సింగ్ లో సంతోషపడుతూ.

* * *

‘ఏంరోయ్ గురూ! సావుగుంటవాణ్ణా తోవలే
 ఉన్నావ్! చేతులో చూస్తే పుస్తకంలేదు.. అసలే
 మయ్యించేమిటి?’ అభ్యుతగా అడిగాడు ఖాన్.

‘అప్పటానికేం ఉందిరా. మా బాగానే అయ్యింది.
 చూడు వెళ్ళగానే మనమనుకున్నట్లు కుక్క ‘భోభో’

మంటం, వెంటనే ఓ ‘గాంధీ’ అనే పేరుగల
 కుర్రాడు రావటం, వాణ్ణి వేసు మంచి చేసు

కుంటు....’

‘అదే...అంటే భేషంగా కాకానట్టేవన్నమాట
 కాబోయే బావమరదని...’ ప్రభాకరం నవ్వుతూ

అన్నాడు

‘అఁ అఁ.. అదే అనుకో.. తిరా ఆ ‘గాంధీ’గా
 రొచ్చి, వాళ్ళక్కర్లువాళ్ళు సినిమాకెళ్ళిపోయా

రనీ, తనూ వాళ్ళబామ్మ మాత్రం ఉన్నామనీ....’
 ఇంకా తను ఉత్తరం ఇవ్వటం... అప్పీ పూసగ్రుచ్చి

నట్లు వివరించాడు అనంద్ మిత్రబంధానికి....
 అంతా విన్న తర్వాత అనుమానంగా అన్నాడు

సింహం—‘ఒరేయ్ కొంపదీసి మీ ‘గాంధీ’గాని,
 ‘ముదర బుడుగు మార్కు కుర్రాడు’ కాదుకదా!

ఎందుకంటే ఆ ప్రేమ చీటిని తిన్నగా తీసికెళ్ళి
 వాళ్ళ నాన్నకీగాని, అమ్మకీగాని అందజేస్తాడేమో...’

‘అయినా అందులో తప్పేమీ రాయలేదుగా....
 అయినా అదేం జరుగుతులే కుర్రాడు మహా మంచి

వాడునకో....’ అనందంగా అన్నాడు అనంద్.
 ‘ఇంతకీ అసలు అమ్మాయి కన్నడలేదను!...’

అన్నాడు శర్మ.

‘ఇంక ఆ ‘టాసిక్’ మార్చేయండిరా.... రారా
 శర్మా!.. రేపు ఇంకో మంచి ముహూర్తం పెట్టు..

వర్షం అదీ లేకుండా చూడు సుమా!’ అంటూ
 అక్కడినుంచి మిత్రబంధాన్ని కడిపేడు ఖాన్.

* * *

‘నాల్గో అనంద్.. మీరా!’ మర్నాడు సాయం
 త్రం తనింటికి వచ్చిన అనంద్ ని పలుకరించింది

స్వరాజ్యలక్ష్మి.

‘నిజమే! స్వరాజ్యలక్ష్మి!...అరె, వెళ్ళగానే అలా
 పలుకరిస్తుందని కలలో కూడా అనుకోలేదే!....

అంత చనువు గా మాట్లాడుతుందని ఎనాడూ
 తలంచలేదే....కొంపదీసి, ఇలా పలకరించటానికి

వెనుక ఏమైనా ఉన్నదేమో... చహా. మొన్నరోజు
 తాలేజీలో తన వైపుచూసి చిరునవ్వు నవ్వందిగా! ..
 అందుకని అలాంటిమీ ఉండవులే!...’ అను

కుంటూ కళ్ళన్నగించి చూస్తూ అలాగే నిలబడి
 పోయాడు అనంద్.

‘అరె..అలా నుంచుండిపోయారేమిటండీ.. రండి
 తోపలికొచ్చి కూర్చోండి.’ అతి సహజంగా అం

టున్న ఆమె మాటలు విన్న అనంద్ కి స్వర్గ
 సీమలో విహరించినట్లుయింది. ఆడుగులో అడుగు

వేసుకుంటూ, వరండాకి అనుకునిఉన్న గది దగ్గర
 కెళ్ళి ఒక్కసారి విస్తుపోయాడు అనంద్!....

‘అమ్మబాబోయ్...!! అనుకున్నట్లు ఇదేదో నిజంగా
 గూడువు రాణియోగామోను....’—గదిలో కూర్చున్న

ప్రియంవద, హోజీని, సూర్యకాంతం, ఇందిర,
 పద్మ, లలితలను చూచేసరికి మతిపోయినట్లుయింది

అనంద్ కి!

మాట్లాడకుండా కూర్చుని ముసిముసి నవ్వులు
 నవ్వుకుంటున్న వాళ్ళనిచూసి ఒక్కసారి వెనక్కి

వదిలిపోయిపోయాడు అనంద్.

‘స్వర్గలేదు రండి...ఇలా కూర్చోండి....’
 సోసా చూపెడుతూ ఆవహించింది స్వరాజ్యలక్ష్మి

అనంద్ ని.

కాళ్ళు గడగడా పలుకుతుంటే, గుండె దడ
 దడా కొట్టుకుంటుంటే అనంద్ అనుమానంగా

మిగిలిన ఆమ్మాయిలవైపు చూస్తూ అప్ర
 యత్నంగా కూర్చుండిపోయాడు.

‘మాకు పరిచయం చెయ్యవేమిట మీ
 ప్రాండ్వి....’ స్వరాజ్యలక్ష్మిని అడిగింది ప్రీయం

వద.

‘అ! అయ్యాం సారీ.... చూడండి ఈయన
 మా క్లాస్ మేట్... పేరు అనంద్...అన్నట్లు మీరీ

వారం పత్రికలో ‘ముగ్గురమ్మాయిలు’ అనే కథ
 చదివారనుకుంటాను. చూడండి..ఆ కథ వ్రాసి

నాయన ఈయనే.’ పరిచయం చేసింది స్వరాజ్య
 లక్ష్మి.

‘నమస్తే....’ అంటూ కొంచెం కడలబోయిన
 అనంద్ నిచూసి అమ్మాయిలందరూ కిలకలపన్నారు.

అనంద్ విన్నబోయాడు... ‘ఇదేమిటి! ఇంత
 వరకూ తనెప్పుడూ ‘కథ’ అంటూ వ్రాసి ఎరు

గడే మరి తనను గురించి ఇలా కోసేస్తుండేమిటి?
 ఏమో తనమీదున్న ఇష్టం చొప్పున, తనని మిగలా

అమ్మాయిలమందు ప్లైన్ చేద్దామనిగామోను
 అలా అంటుంది....మరి..తననలా కథని చదవనే

లేదే....తన పేరుగల వాళ్ళింకొకళ్ళవైపున వ్రాకా
 రేమో....కొంపదీసి తననేడిపించటానికి ఏళ్ళు

ఎత్తువెయ్యటం లేదుగదా...’ అనుకుంటూ నతమత
 మైపోతున్న అనంద్ తో, అంతవరకూ ఏమీ

తెలియనట్లు నిశ్చలంగా గోల చేస్తున్న అమ్మ
 యిలు ఒక్కొక్కరూ మొదలుపెట్టారు.

ప్రియంవద ‘మిస్టర్ అనంద్! మీ కథ చాలా
 చాలా బావుంది..ఇంకా అలువంటి కథలు వ్రాస్తా

రని ఆశిస్తున్నాను’ అని చిన్నగా నవ్వుతూ
 కూర్చుంది.

వెంటనే ఇందిరలేచి—‘నాకు తెలుసు’ అసలీ
 యన్ని చూడగానే అనుకున్నాను. పత్రికకి కథలు

రాసే ఆయనని...మిమ్మల్ని కలుసుకోవగలిగినం
 దుకు చాలా సంతోషంగా ఉంది!’ అటూ ఇటూ

బుగ్ర తిప్పుతూ అన్నది.

‘మీ వంటి యువరచయితని ప్రోత్సహించి,
 ఇంకా ముందుకు తీసుకురావాలని ప్రార్థనూ...’

నారసింహ లేహ్యం

 ఎంగాదుతో చేసినది మేళాము.
 విశ్వాక, విస్తృతవ వర్ణనా హరించి
 అలము తక్కువదికల్పించును. 20.
 చప్పీరు. 3-8-0. పోస్టేజీ రూ. 1-1-అ
 పి పి పి అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద కళాశాల.
 పెరిదేకి (P) నెలూరుకోలా.

మిరు చదువతి గ్గవి
జీవిత రహస్యాలు: మీ దాంపత్య
 గుఱాభివృద్ధికి అనేక గొప్ప రహస్యాలు
 గల పుస్తకం వెల రూ. 3-50.
యువతీ : యువకులను సురించి
 మీ రెప్పుడు కనివిని ఎరుగని అనేకగుఱా
 చాల విషయాలనుయం. వెల రూ. 3-50
సంతోషం : దాంపత్య గుఱాలను
 విందుచూశూడ, గర్భిణికోధాని 60
 నవీన మార్గాలు. వెల రూ. 3-50.
దేశ సేవ ప్రచురణలు
 విలూగు, ఆంధ్రప్రదేశ్ అసలు ఖరీదుకే
 వి.పి. ద్వారా నూయింటికి పంపగుఱు.

కాశ్మీర్ శాల్య రూ. 6/-అకే

 అకర్ జీయమైన
 పెద్ద సెజాకా కేర్
 కాల్యమీదా కోశ
 రకం, రంసలో
 రు. 8 కే పొందండి.
 పోస్టేజీ రూ. 1.50
 అడనం. క.రా. 2
 కాల్యలు రూ. 12.
 పోస్టేజీ ఉచితం.
 4 కాల్యలు రూ. 20. పోస్టేజీ ఉచితం.
HIND SHAWL HOUSE
 (APW) Urdu Bazar, Delhi-6

Tel: SOUND Phone No 120-
ప్రీలపాలిటి కామధేనువు
“డి స్మి క్యూర్”
 (రిజిస్టర్డ్)
 (ము తు శూ ల హ రి)
 వేలకొలది ప్రీలు “డి స్మి క్యూర్” వాడి
 గంటునొప్పి బాధనుండి నివారించుడిరి.
 గంటునొప్పి బాధను గ్యూరంటిగా
 పొగొట్టును. వెల రూ. 4-0-0
డాక్టర్ సి.మల్లిక్ స్ఫార్యసి
 విశాఖపట్నం
 డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :
 వై జాగ్ రేడియో కో., విశాఖపట్నం-1.

ఇదిగో ఈరోజే ప్రతికారానికి తెలుగు వాసివడేస్తా...! అనంద్ మీ సాహిత్యసేవకు మా వందనములు' అన్నది అలిత.

'ఇదే విధంగా సాహిత్యసేవ చేస్తూ... అంధ్ర పితకలోకానికి అమూల్యమైన రచనలందజేస్తూ, అంధ్రుల అభిమాన రచయితగా రూపొందానికి కేరుతున్నానంటే మిస్టర్ అనంద్'

'ముగ్గురమ్మాయిలు అనే కథ చదివాక వ్రాసిన వారు నా అభిమాన రచయిత అయిపోయారంటే నమ్మండి... అంటే మీ రచ్చమాల మిస్టర్ అనంద్.'

'ప్రస్తుతకావు కాలేజీ విద్యార్థుల, విద్యార్థినుల వనోప్రస్తులనూ, ఆశయాలనూ ఆప్రోద కరంగా, యధాశీలిని సృష్టించిన మీకు మా కుఠా కాంక్షలు....'

వరుసగా మిగిలిన ముగ్గురూ గడగడలాడారు.... నోలు మాటరాలేదు అనంద్ కి. అమ్మాయిలందరూ 'హిస్టిస్ట్రీ....' అంటూ నవ్వుతున్నారు....

వ్యాయంగా విజయైత రచయితగానైతే ఉభృతభృజ్జులుపోవాలి.... అమ్మాయిల పొగడలనందుకోలేక! కానీ, అనంద్ ఆయాసంతో ఉక్కిరిబిక్కిరైపోయాడు.... కళ్ళమ్మలు రావల్సిన ఏళ్ళ ముక్కుదాకావచ్చి అగిపోయినాయ్ — అతి బంపంతంగా! స్వరాజ్యలక్ష్మి పెద్ద అరిందలాగ నవ్వుతోంది. ఓ జడ ముందుకేసుకుని... అమ్మాయిలందరూ తన వైపే చూస్తూ, ఎవరివైపు మొచ్చినట్లు వాళ్ళు గుస గుస, లాడుతూ నవ్వుకుంటున్నారు....

'ఇప్పుడు తనేం చెయ్యాలి? అనలా కథ వ్రాసింది నేను కాదు మొదో అంటే నమ్ముతారా? పోనీ వివరాల వింటారా?... చచ్చిపోవినరు.... పైగా విభ్రందరూ ఇక్కడెలా సమావేశమయ్యారు చెప్పి?... అనలు ఆ భావోగల్గే అనాలి!... అమ్మాయిలింటికి వెళ్ళులాన్ని వాడికి దమ్ముల్లేవుటగానీ, నన్ను ఉసిగొల్పి పంపించాడు.... వ్స, ఏం చెయ్యాలిప్పుడూ? బయటి కెలాపోవలందేమూడూ... తండ్రి... ఇంకెప్పుడూ ఇలా అమ్మాయిలింటికి వెళ్ళను భగవంతుడా! ఈసారి కెలాగో రక్షించి బయటపడేయ్....' లోనత వెయ్యి దేముళ్ళు (మొక్కుకున్నాడు.

వాళ్ళలో వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటుంటే కొంచెం తగ్గించిన తర్వాత ప్రయంవద మొదలుపెట్టింది— 'ఓ! ఇంతకీ ఆ కథ రాసిన ఈ అనంద్ గారి అసలు పేరు 'వరమానందం' మన్నమాల. అదేమిటంటే వరమానందంగారూ... మీ పేరు బొత్తగా మార్చేసుకున్నారు.... మరి'

ఇక పూరుకుంటే లాభంలేదనుకున్నాడు. ఎలాగో ధైర్యం తెచ్చుకుని, 'ఏమండీ... ఇంతకరకూ నేనెప్పుడూ... అనలు... కథలంటూ వ్రాసిన పాపాన్ని పోలేదే... ఆ 'వరమానందం' ఎవరో వరమాతుని తెరుక! ఇంతకీ వెనిక్కడికి వచ్చింది....' నూలి తోంచి వస్తున్నట్లుండి అనంద్ కంతం.

'అవునవును... మాటల సంజల్గో మరచిపోయా సులు సంగతి... మీకోచ్చింది ఇంగ్లీష్ వాణ్ కి టైల్స్ లెక్చర్ కేసంగదూ....' ఏం తెలియ పట్టన్నది స్వరాజ్యలక్ష్మి.

'అఅఅ... అవునంటే....' అన్నాడు 'ప్రతితింపిందిరా బాబూ, ఆ లాజికే మాళ్ళ' అనుకుంటూ,

కొత్త పద్ధతి

'అయితే మిస్టర్ అనంద్... మీరిప్పుడు మూడో సంవత్సరం కదూ?... 'ప్రశ్నించింది అలిత.

'నేనేనంటారేమిటి.... స్వరాజ్యలక్ష్మి సతోజిని కూడా థర్డియరే గదంజీ....' ధైర్యంగా అన్నాడు. వెంటనే అందుకున్నది ఇందిర, — 'అయితే అనందుగారూ... మీ కిప్పుళ్ళి ఇంగ్లీషు వాండ్లైల్స్ లెక్చర్స్ ఎందుకో కొంచెం చెప్పారూ....?' వెలుకారం ఉట్టిపడింది మాలతో.

'ఏం అలా అంటున్నారు? మామూలుగా చదువుకునేందుకూ....' కంగారుగా అన్నాడు అనంద్. 'అయితే మీరు రేంగ్వెజెన్ పరీక్షలో ఓసారి దండయాత్ర చేసేరన్నమాట.... ఊ? ఏమంటారు?' అడిగింది ప్రయంవద.

అప్పటికిగానీ గుర్తుకొ రాలేదు అనంద్ కి, తనకూ 'రేంగ్వెజెన్' పరీక్షకూ సంబంధం వదిలిపోయిందని.

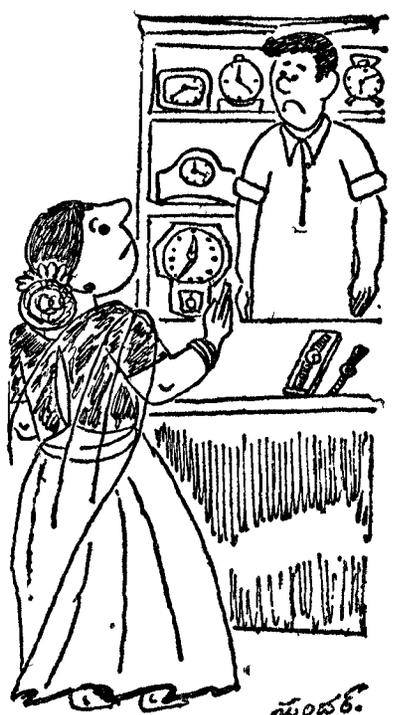
'అతే అలాగంటారేమిటి? మా కాలేజీ మొత్తం మీద వచ్చిన రెండు క్లాసు తో మా, ఈ యక దొకటి... నిజమే చెప్పింది స్వరాజ్యలక్ష్మి. కానీ, ఆ నిజమే ఇప్పుడు తన పరువుతీసేసింది.

'మరయితే లెక్క ఎందుకంటావమ్మా?' స్వరాజ్యలక్ష్మి సుద్దేశించి, వెలుకారంగా అనంద్ నైపు చూస్తూ అన్నది సతోజిని.

'వచ్చినంత వనెందిరా భగవంతుడా! వెధవ భావోగడు... ఇంగ్లీష్ వాండ్లైల్స్ పుస్తకమున్ని అడగమనేసరికి పుసుక్కున అదిమ్మరమన్నాను.... ఇప్పుడెలా... ఇది మరి ఇరకాటుతో పడిందే....' వెలవెలబోయింది అనంద్ ముఖం. కతివాయికే నెత్తురుచుక్కలేదు....

ఏదో నర్సి చెప్పాడనుకుని వారు వెలవెలతో స్వరాజ్యలక్ష్మి అందుకుని, 'ఏమండోయ్ అనందం గారూ! ఇక మీరేం చెప్పినా చచ్చినా నమ్మం.... మీ అభిప్రాయాలూ, 'స్టానులూ'... వెలిమొత్రి 'జడి యాల'.... మాకు బాగా తెలుసునుమంటే... ఇక ముందెప్పుడూ ఇలాంటి వెలివెలి వేదలేనీ, అమ్మాయిలం వెనుక పడి, అమ్మాయిల పిచ్చితో పడి చదువు పాడుచేసుకోకండి! ఎలాగో అమ్మాయిలం ఇంటికి వెళ్ళేదాకానే మీ 'స్టాన్లు' పని చేస్తవి సుమంజీ... ఆపై వ పరిస్థితిని చక్కబెట్టుదాన్ని. మేము 'స్టాన్లు' వేస్తామన్నమాట మాత్రం మీ బుర్రకు తట్టతే నందుకు చాలా విధానిస్తున్నాం... ఇప్పుటికైతా మించిపోయిందేమీలేదు.... స్టానీతురాలిగానే మీకు నలపోయిస్తున్నాను.... గణగణా దులిపేస్తూ అనే సరికీ అమ్మాయిలందరూ గొల్లనుని నవ్వేరు, తప్పుట్లు కొడుతూ....

కవులు వర్ణిస్తారు— అమ్మాయిలు నవ్వుతుంటే ఆకాశంలో విహరిస్తున్నట్లుంటుందనీ... అప్పుత పాపం చేస్తున్నట్లుంటుందనీ... కానీ ప్రస్తుతం తనకే... నవ్వుతూన్నాళ్ళు దూకుంటే చంటి మీక పాములూ, తేళ్ళూ, కెర్రులూ మొదలైన నకుళ్ల విచ్చిపోయాలా పాపకున్నట్లుంటే.

సుందర్.

'మొద్దుని ద్రపోయే మా! వారిని లేపేందుకు అలారం గడియారం ఊండా? మరి నా నిద్ర పాడవకుండానూ ఉండాలి!'

— చిత్రకారుడు: ఎగ్లీవి క్యామసుండర్ (గుత్తి)

'పోన్లేనే... వ్యాయంగా ఇంటికి వచ్చిన వారిని ఇలా పొంపించుం వ్స! తాలా పొం... ఏదో తెలియక వచ్చేళ్ళే అనంద్ గారు, ఓ గొప్పడుకు నలంబి విచ్చిచ్చి బయటకు... బాగ్రతగా డిటెట్టె...'

వంకర్లు పోతూ అప్పుడి ప్రయంవద. కొరికిమింగెద్దా మన్నంత కోవమొచ్చింది అనంద్ కి ప్రయంవదమీద. కానీ... తనేం చెయ్యాలను?... వాళ్ళు చూస్తే అరకణకు సుందికేస్తా ఉన్నారాయీ తమా...? ఒక్కడే ఒక్కడు!

'రండి.... అనంద్ గారూ! మళ్ళీ మా తమ్ముడు కుక్క వదిలాడంటే అవవరంగా వాకా రథా అరుగుతుంటే... నేదేదొక్కా... గులుకా...'

అంటూకీ స్వరాజ్యలక్ష్మి. ప్రస్తుతం తేవ్వెలితో తేలు అనంద్. కానీ చచ్చినట్లు తేవచ్చిందేగా... నవ్వువలాలా తేవాలి మెళ్ళా....

అంటూ గొల్లన పిట్ట వెళ్ళింబోళ్ళు నవ్వుకుంటున్నాడు....

వరంకాలోకి వచ్చాడు.... గొప్పగా నాసేమీ గురుళ్ళి... ఏదీ... వెయ్యలా పడియే! వేసిన గొల్ల (61-వ లేత తూవంటి)

వదికి "షేకాంట్" పుచ్చుకుంటామనిలాగుంది, ప్రాయవద అంటుంది లోపం గదిలో....
 ప్రతిగా మామూలు బయటకు వచ్చేకాదు అనంద్.

* * *

'అతనులేవడా!' అంటూ బయటకొచ్చి అనంద్ని మానిన భావ్. "ఏంరా అనందా! అలా ఉన్నారంటూ నిరసించిపోయి వెనున్నావేమీరా వాయనా?... ఇంతకే అనలు పూకొట్టేదా లేక ఛీ కొట్టేదా? అనలు నంగతేమిటో చెప్పరా వాయనా..." అన్నాడు పూసిరి పీల్చాకోకుండా.

వాచ్చి మాసేవరికే వచ్చు మండిపోయిన అనం ద్ కి వాడి మాటలు విసేసరికి ఉక్రోశం వచ్చి సింది.

'దా వాయనా...చెప్పు...మరేం వర్ణాలేదు... మేమున్నాంగా పిండాని...దా' వెలుకారంగా, బాస్యంగా అన్నాడు ప్రభాకరం.

.....
 'ఏమిటోయే మాట్లాడడంలేదు...కొంపదీసి చివు రుకట్టతోగాని ఛీ కొట్టలేదుగా...' సింపాం అన్నాడు ఇంకొంచెం ఉడికిస్తూ.

అనంద్ ప్రారంభించేడు 'అనందీరా అనందీ... ఇప్పటిదాకా వాళ్ళన్నారూ, ఇక మీరు....' 'ఇంతకే ఏమయ్యిందిరా...' సానుభూతి చూపు తున్నట్టుడిగాడు శర్మ.

'అప్పలించేదంతా అయ్యిందిరా...అర డజను మందమ్మాయిలూ కలసి ఇవ్వమొచ్చినట్టు వాగే కొరు....భావా....వచ్చినా, ఇంకెప్పుడూ...ఇంకెప్పుడూ అలా అమ్మాయిలింట కెడితే ఒట్టు...అన అమ్మాయిలవైపు చూస్తే ఒట్టు...' లెంపలేసుకుంటూ విచారంగా అన్నాడు అనంద్.

'ఏమయ్యిందిరా...ఊర, అరడజను మందమ్మాయిలు ఏంచేశారేటి?'

పోలీసుస్టేషన్లో నబ్ ఇన స్పెక్టరు హెడ్ కాన్ స్టేబులుతో...
 "ఏ మోయే! హెడ్జూ! ఈ వారం మరీ ఇంత అన్యాయంగా ఉండేమోయే! ఒక దొంగతనం లేదు. ఒక దొమ్మీ లేదు. ఒక తాగుడుకేసు లేదు. ఒక హత్యలేదు. ఇట్లా ఉంటే మన మెండుకోయి ఇక్కడ?"
 హెడ్ కాన్ స్టేబులు ఆలోచించినెమ్మదిగా ఇలా అన్నాడు:
 "మరీ అంత అచైర్య పడక గడి సార్! నాకింకా మానవత్వంమీద నమ్మకముంది."
 బి.హరగోపాలరావ్ (మైశ్రా-రాంపీ)

కొత్త పద్ధతి

(31-వ పేజీ తరువాయి)

'ఏంచేశారంటామేమిటి, నిలువునా భూమి చేశారు....' అంటూ జరిగిందంతా మళ్ళీ పూస గుచ్చినట్లు చెప్పాడు.

'ఓన్ ఇంటేనా...నువ్వేం భయపడకురా....ఈ ఒక్కలోకా వాళ్ళందరూ విన్నదీపించేరు, మనం చూడు ఎంతమందో...ఈ సంవత్సరములా వాళ్ళని పీకే పాకం వట్టెం....అయితే ఆప్రియవద కూడా మాటలన్నదా...కొంగలాగాను వెస్తాగా ఏళ్ళ వని. ... ఇంత ఇదంతా మరవివీరా...ఎవరికీ చెప్పాలే అమ్మాయిలు నిన్ను ఛీ కొట్టినట్లు...నీకంతగా ఆ స్వరాజ్యం క్షీణించే వెళ్ళాడాలనుంటే నేనున్నానుగా...మీ వాస్తవ రికిమందే చేయటానికి...పూరుకో'....' అంటూ ఓదార్చాడు భావ్.

* * *

'ఏంరా అనంద్...చూడు ఆ అమ్మాయిలంత భావుండో...' అన్నా బోకలోకా భావ్ సార్కే డగ్గర నిలబడి, అదారమ్మట బోకాళ్ళు ఓ అందమైన అమ్మాయిని చూపెడుతూ.

'వచ్చినా చూడమ...అమ్మాయిలవైపు చూడటం మాని వేసి రెండు నెలలెండిగా' అన్నాడు అనంద్ ముర్రవక్కకు తిప్పుకుని.

* * *

'ఒరేయ్ అనంద్...అలా పెళ్ళి చూపులకొచ్చి, పిల్లని చూడనంటామేమిట్రా... వాళ్ళేమనుకోంటారు?' అంటున్నారు రామారావుగారు కొడుకు చెవిలో.

'చూడండి వాస్తవంగా! ఇలా అమ్మాయిలవైపు చూస్తూ వుంటే ఈ ఎమ్మెస్సీలో పస్ట్ క్లాస్ లో రాక పోను....' అన్నాడు, రీపెట్టిలో చేరటానిముందు, పెళ్ళి చేసుకుంటామని పెళ్ళిచూపులు కొచ్చిన అనంద్.

'ఏదీసినట్టే వుంది నీ తెలివి...చూడు నీకు నచ్చిందో లేదో చెప్పు....!

మూడేళ్ళ తర్వాత తండ్రి వట్టుదలమీద అమ్మాయినిమాసే వుడైకంతో ముర్ర సైకెల్తాడు. అనంద్. ఒక్కసారి గుడ్లప్పగించేశాడు! ఏఅమ్మాయి తనకో గుణపాఠంవెప్పి, తనకురచేష్టలో మార్పు తెచ్చిందో, ఏ అమ్మాయింటికైతే నువ్వారు మూడేళ్ళక్రితం రాజమండ్రిలో భావ్ గాడి (సోల్టా) పొంపై మొట్టమొదటిసారిగా వెళ్ళి వాడి భావ్ ప్రకారం 'ఛీ'కొట్టబడ్డాడో...అదే ..... అదే అమ్మాయి విశాఖవట్టులో ఈనాడు తనెదురుగా విరువవుతో ఓ జడ ముందుకేసుకుని కూర్చునే సరికి...అనంద్ కి...ముచ్చేమటలు పోశావ్...ఓరోకా భావ్ అన్నమాటలు—'నీకంతగా ఆ అమ్మాయే కావలిస్తే నేనున్నానుగా, మీ వాస్తవ రికిమందే చేయటాన్ని' జ్ఞాపకానికొచ్చాయ్ అనంద్ కి.

లోపల గదిలోనుంచి రేడియోలో పాట నన్నగా వివ బడుతుంది. కళ్ళు అటూ యిటూ త్రిప్పుతూ విరువవుతో ముర్రక్రిందికి దింపిన స్వరాజ్యంక్షీణి అనందంగా చూచాడు...అనంద్, మనస్సులో భావ్ని అభివందించుకుంటూ.

అబలసుధ

ప్రియమైన సర్వాధులకు వ్రాయు ధంకతరం, ముకుతూలనమున ముకుతోనాణ, అత్యుత్తంతుం నాడు, గుండెడతనమునొప్పి వైత్యములు, ము: బోగార్జునింబిచ్చును. సీసా దూ-3.

ఇండియన్ మెడిసిన్ హాస్పిటల్
 విజయవాడ-2

సినిమానటులు

మీరు సినికొరలుగాచేరి, నెలకు మంచి ఆదాయం పొందవలెన్నచో నేజ్ మాకు వ్రాయండి. ఈ తర ప్రత్యు తరాలు ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో వ్రాయవలెను.
BOMBAY FILM SERVICE
 (A.M.W.) PHAGWARA (NR).

వివాహయోగం!

రావుబహదూరుగారు విసుగెత్తి, పిలకి వగుణి వదిలేభారం 'వెంగళప్ప' పై వేశారు. ఒక నాడే... వెంగళప్ప! అయ్యో, అమ్మాయి గారి జాతకం ఏమన్నా ఉందా? బహదూరు! ఆయన చూడాలన్నాడా? వెంగళప్ప! అట్టే, అందుక్కోడు—అసలు అమ్మాయి గారి జాతకంలో వివాహయోగం ఉందోలేదో తెలుసుకు మరీ ప్రయత్ని దామని.....

వెండితెరపై పలుగునడలు

మొదటిసారి